

עין משפט
ר מצוה

קח:

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות

מסורת הש"ס

לו א מ' מ' ספין ספין
מתיק סלס :
לו ב מ' מ' ספין ספין :
לו ג מ' מ' ספין ספין :
לו ד מ' מ' ספין ספין :
לו ה מ' מ' ספין ספין :
לו ו מ' מ' ספין ספין :
לו ז מ' מ' ספין ספין :
לו ח מ' מ' ספין ספין :
לו ט מ' מ' ספין ספין :
לו י מ' מ' ספין ספין :
לו יא מ' מ' ספין ספין :
לו יב מ' מ' ספין ספין :
לו יג מ' מ' ספין ספין :
לו יד מ' מ' ספין ספין :
לו יה מ' מ' ספין ספין :
לו יז מ' מ' ספין ספין :
לו יח מ' מ' ספין ספין :
לו יט מ' מ' ספין ספין :
לו כ מ' מ' ספין ספין :

כב ח מ' מ' ספין ספין :
כג ט מ' מ' ספין ספין :
כד טו מ' מ' ספין ספין :
כה ס מ' מ' ספין ספין :
כז סא מ' מ' ספין ספין :
כח סב מ' מ' ספין ספין :
כט סג מ' מ' ספין ספין :
ל' סד מ' מ' ספין ספין :

רבינו גרשום

יכול לערב מנחה דבאי איל
למנחה דאדרין איל למתלה
הלכן לא דומיא דקרבן
ראשון הוא דמנחת שור
נערכת היא עממה אבל
בשמי אלים לא: וכוונתו
אליבא דר' עממא דאין
בילה: לפיכך אין מביא
במריהו ב אלים: תרג'
וגדול הויא גדול הוא:
הא כי בילה הוא א הויא
ספי' למבולל הני מנחות
בניה דרבי שרי לאתויי
סמיקא למינא: והתנן איל
זה עולה כל הויא אסור: תרי
תנאי ואליבא דר' כרמלסר:
במריהו דאבא כספרי:
בבטוריהו שלא נסתאב:
על א דר' עזר' ודבאי סר
דהיינו קטן הויא גדול:
סממא. ור' סממא דקתי
הבא ריצא כרובי אהא.
דאמר קטן הויא גדול
יצא דמיעוט בכלל כרובי:
הוקבע דקבע להביא שור
אחר שיהא שור כשר
זה דהואיל דאמר עליו
נתיבא במתירתי: ודלמא
עלי להביאו קאמר דממא
דמפוס דאמר עלי דהכי
קאמר עלי להביא שור שיה
כזה דלכא קמי' האבי שור
זה עליו דמריהו דרביא יתעור
להביא: אבל אמר שור
דמינו עליו עולה.
שור אחד שיהו דמינו כזה
עלי: הוקבע להביא שור א'
בדמי אחד שור ואין יכול
להביא ב שיהו דמיהו כדמי
אחור שור תא: אחא מסיס'
הקדש שור לו ב כוסין
לישביא חתומא דאמר אתר
מכשאי הקדש שור לו ב
כבסיס' א משהו הקדש:
היה לו ב סלס יתא דאמר:
הגדול שבהן הקדש: דאם
יש לו בסיס' א' לישאי ורב
ובכסיס' אחא דאמר כסיס'
אחור של ורב הוי הקדש:
וכן גמול הגדול הוי הקדש:
תאם יש לו בארס' א' מתן
הקדש לבינוני הוי הקדש:
דמפוס כנסתא: פירשתי
להביא א' מן הני ואני
יודע איהו סתם הקדשתי:
או שאמר לי אבא. אי אבא
אמר לי אבא ברייתאי א'
מן זו שוריהו ור' הקדש
(דהוא הקדשתי) ואמר יודע
למהו שור הקדשתי. אמר
שמואל ליק רבאנא נמי גדול
שבהן הקדש והכי קתי'
דחושבא אף לבינוני ראינא
הויא שבהן הקדשתי
התשת דהיינו הקדש
התשת והכי עביד סתתן
לבינוני ער שישום: ומתיל'
דמיל' דלפוסה דבינוני בגדול
ולמא הכי א' הקדשתי לתר'
בינוני אף מחולל על הגדול

לפי שאין בילה. שזרין להביא
שני מנחות עמהן כב' כלים
ואין יכול לערבן יחד ככלי אחד הלכן
לא מימוז כי הווא דגדול ומן הסד
לא חשיינן אס נמערב וכלל הפחות
אס נמערב סולתן יכול לערב
לממילה כדאמרן לעיל גבי יין:
שאקריבניה

גמ' והא אמרת רישא שור במנחה והביא
שנים במנחה לא יצא שור זה ונסתאב שאני:
שני שוורין אלו עולה ונסתאבו רצה יביא
בדמיהן אחד ורבי אוסר: מאי מעמא משום
דהוה ליה גדול והביא קטן ואף על גב
דנסתאב לכתחילה לא שרי רבי ולפלוג נמי
ברישא רבי אכולה מילתא פליג ונטר להו
לרבנן עד דמסקי מילתייהו והדר מפליג עלייהו תרע דקתני איל זה עולה
ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש כבש זה לעולה ונסתאב רצה יביא בדמיו
איל ורבי אוסר שמע מינה: איבעיא להו ממינא למינא מאי תא שמע שור
זה עולה ונסתאב איל יביא בדמיו איל אבל מביא בדמיו ב' אילים ורבי
אוסר לפי שאין בילה "שמע מינה אי הכי מאי איריא תרי אפילו הם רבני
דהא בנסתאב לרבנן לא שני להו בין גדול לקטן תרי תנאי ואליבא
דרבנן: רבי אוסר לפי שאין בילה: מעמא דאין בילה הא יש בילה שרי
והתנן איל זה עולה ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש כבש זה עולה ונסתאב
יביא בדמיו איל ורבי אוסר תרי תנאי ואליבא דרבי ובטהורים עגל והביא
פר כבש והביא איל יצא סתמא כרבנן: רצה יביא בדמיו ב' [כו]: אמר
רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה אבל אמר
שור זה עלי עולה הוקבע ודלמא עלי להביאו קאמר אלא אי איתמר הכי
איתמר אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה
אי נמי אמר שור זה עלי עולה י' אבל אמר שור זה רדמיו עלי עולה הוקבע:

גמ' והא אמרת רישא שור במנחה והביא
שנים במנחה לא יצא שור זה ונסתאב שאני:
שני שוורין אלו עולה ונסתאבו רצה יביא
בדמיהן אחד ורבי אוסר: מאי מעמא משום
דהוה ליה גדול והביא קטן ואף על גב
דנסתאב לכתחילה לא שרי רבי ולפלוג נמי
ברישא רבי אכולה מילתא פליג ונטר להו
לרבנן עד דמסקי מילתייהו והדר מפליג עלייהו תרע דקתני איל זה עולה
ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש כבש זה לעולה ונסתאב רצה יביא בדמיו
איל ורבי אוסר שמע מינה: איבעיא להו ממינא למינא מאי תא שמע שור
זה עולה ונסתאב איל יביא בדמיו איל אבל מביא בדמיו ב' אילים ורבי
אוסר לפי שאין בילה "שמע מינה אי הכי מאי איריא תרי אפילו הם רבני
דהא בנסתאב לרבנן לא שני להו בין גדול לקטן תרי תנאי ואליבא
דרבנן: רבי אוסר לפי שאין בילה: מעמא דאין בילה הא יש בילה שרי
והתנן איל זה עולה ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש כבש זה עולה ונסתאב
יביא בדמיו איל ורבי אוסר תרי תנאי ואליבא דרבי ובטהורים עגל והביא
פר כבש והביא איל יצא סתמא כרבנן: רצה יביא בדמיו ב' [כו]: אמר
רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה אבל אמר
שור זה עלי עולה הוקבע ודלמא עלי להביאו קאמר אלא אי איתמר הכי
איתמר אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה
אי נמי אמר שור זה עלי עולה י' אבל אמר שור זה רדמיו עלי עולה הוקבע:

(א) תמילא ס: (ב) זרבי עג
מפרין ד: (ג) זרבי עג
זכרון: (ד) זרבי עג
זכרון: (ה) זרבי עג
זכרון: (ו) זרבי עג
זכרון: (ז) זרבי עג
זכרון: (ח) זרבי עג
זכרון: (ט) זרבי עג
זכרון: (י) זרבי עג
זכרון: (יא) זרבי עג
זכרון: (יב) זרבי עג
זכרון: (יג) זרבי עג
זכרון: (יד) זרבי עג
זכרון: (יה) זרבי עג
זכרון: (יז) זרבי עג
זכרון: (יח) זרבי עג
זכרון: (יט) זרבי עג
זכרון: (כ) זרבי עג

הגהות הב"ח

(א) ר"י ד"ה מעי וי' נמי
פליג רבי ואוסר הפד
והח"י מ"ה דקתני איל זה
אלמא ככב: (ב) ר"ה וי' נמי
אוסר וי' דומיא דגדול
הוא: (ג) ר"ה דתמן חולין
וה"י דלא נפיק לחולין
דלעורר עולה ממכר חולין:
(ד) ר"ה גמ' וי' נ' נפל
הפד:

מוסף רש"י

בית בביתו אינו מוכר לך
מראוה עליה. מסוס
דלמך מיט כסיס' סממ
עליה כפון כסי' וכו' וכו'
המעלה שבמבוס. בית
המשיח עממיו דקין קטן לך
עם.

שיבת מקובצת

נמי עממא דאין בילה. גיב
בספרינו כ"י כהוב נאן זה
הלשון פירוש דמיון רחיל
שנים לא קא מעיב סלת
בתי דהרי עממא וכו' ונתא
שהוא פי' ונפך עממא
ספריא: נמי כבש זה עולה
ונסתאב רצה יביא איל' שני
ואליבא דרבי ובטהורים גיב
בספרינו כ"י שרייה כהובא עג
זה הלשון פירוש דמיון ונמי
הוא נמי וכו' ונתא וכו' ונתא
בילה ובטהורים וכו' ונתא
הוא פי' מינוב ספריא חיל
הרמב"ם חיל דמי תנאי
ואליבא דרבי ובטהורים
במריהו דאבא כספרי:
במריהו דאבא כספרי:
ע"כ: סם כממא ואני יודע
פ"ה מיישאי אר איתמר אבא
לי אבא: שם כממא איתמר
סממא שרייה ביהוה סתתן:
וי תמכר רב הויא רב
חייא: רש"י ר"ה זה הוי איל
ליה נתייהו ותי איל ממי
לקימה אבל סתתן: ר"ה
גדול כ' סממא כבש נמי אוסר
חשובים מאחר ואפי' דמיון
פירוש: ר"ה ואפי' כ"י
ובאתרויה נמי מתיבין דהא
אמר אלו אפי' למתלה לא
ר"ה ח"ה: ר"ה ח"ה ח"ה
כ"י דהרי קטן ותיבא גדול
ליבא ליה ור' אוסר דהא לא
שאי ליה בין קטן והביא:
ד"ה ח"ה ראינא דהוי קטן
והביא גדול נמי פליג ורבי
איתמר אלא ככבש נמי אוסר
רבי ותיבא: ר"ה ח"ה כ"י

לרבנן עד דמסקי מילתייהו והדר מפליג עלייהו תרע דקתני איל זה עולה
ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש כבש זה לעולה ונסתאב רצה יביא בדמיו
איל ורבי אוסר שמע מינה: איבעיא להו ממינא למינא מאי תא שמע שור
זה עולה ונסתאב איל יביא בדמיו איל אבל מביא בדמיו ב' אילים ורבי
אוסר לפי שאין בילה "שמע מינה אי הכי מאי איריא תרי אפילו הם רבני
דהא בנסתאב לרבנן לא שני להו בין גדול לקטן תרי תנאי ואליבא
דרבנן: רבי אוסר לפי שאין בילה: מעמא דאין בילה הא יש בילה שרי
והתנן איל זה עולה ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש כבש זה עולה ונסתאב
יביא בדמיו איל ורבי אוסר תרי תנאי ואליבא דרבי ובטהורים עגל והביא
פר כבש והביא איל יצא סתמא כרבנן: רצה יביא בדמיו ב' [כו]: אמר
רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה אבל אמר
שור זה עלי עולה הוקבע ודלמא עלי להביאו קאמר אלא אי איתמר הכי
איתמר אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה
אי נמי אמר שור זה עלי עולה י' אבל אמר שור זה רדמיו עלי עולה הוקבע:

מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה אבל אמר
שור זה עלי עולה הוקבע ודלמא עלי להביאו קאמר אלא אי איתמר הכי
איתמר אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה
אי נמי אמר שור זה עלי עולה י' אבל אמר שור זה רדמיו עלי עולה הוקבע:

מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה אבל אמר
שור זה עלי עולה הוקבע ודלמא עלי להביאו קאמר אלא אי איתמר הכי
איתמר אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה
אי נמי אמר שור זה עלי עולה י' אבל אמר שור זה רדמיו עלי עולה הוקבע:

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עביד. דמישמרי ליה חד מנייהו: ומתיל לקדוסיס בגדול. דממה נפשך אי אצנינו חל ולא
אגדול הרי זה נסתאב וחילנו גדול ולי אגדול חל מעיקרא נמלא כינוי חולין מעיקרא: לא שנו. דמושפין אף לבינוני: טורא
כסוראי. שור ההשזו כסוראי: מראשו עלינו. מראשו לעלינו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממש קאמר
דגריעא דירמא משל בית אלמא בית כבתי לאו החשונה כבתי קאמר והוא הדין לתורא כסוראי: שור כסוראי הקדש. עולה:
גדול שבהן הקדש. עולה וכל האחרים ימכרו לערבי עולות שמא אכל חד איכא למימר זה עולה: דומיהן חולין. דקדש
אינו מופס דמיו אלא עגל מוס שאלא לחולין דנחפסין דמיו כקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין (ו) ולחורין קדשים
מכר חן דמיו קדושים ובהקדש נמי לא גזיל מיהו דלא ליה הגדול שבהן. קתי מיהא וכוילן ומכרו כו' דמושפין לכולן
אף על גב דלמך שור כסוראי וקשיא לרב נחמן: פירושא. ליה דקתני וכוילן ומכרו לערבי עולות: אשור של הקדש שנמערב
כסוריס. אכל אשור כסוראי ליכא לפסוקי גדול משמע: והא וכן קסני. דמשמע דין שניהם שזה: פירושא. הא דקתני וכן
אגדול דק"ו דינו שור דמיון הגדול להקדש אכל לגבי ספיקא ליכא כסוראי: ועפל. אחד מנינו מראשו ואומר זהו שנמכרתי לך (ו):
ואמאי

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עביד. דמישמרי ליה חד מנייהו: ומתיל לקדוסיס בגדול. דממה נפשך אי אצנינו חל ולא
אגדול הרי זה נסתאב וחילנו גדול ולי אגדול חל מעיקרא נמלא כינוי חולין מעיקרא: לא שנו. דמושפין אף לבינוני: טורא
כסוראי. שור ההשזו כסוראי: מראשו עלינו. מראשו לעלינו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממש קאמר
דגריעא דירמא משל בית אלמא בית כבתי לאו החשונה כבתי קאמר והוא הדין לתורא כסוראי: שור כסוראי הקדש. עולה:
גדול שבהן הקדש. עולה וכל האחרים ימכרו לערבי עולות שמא אכל חד איכא למימר זה עולה: דומיהן חולין. דקדש
אינו מופס דמיו אלא עגל מוס שאלא לחולין דנחפסין דמיו כקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין (ו) ולחורין קדשים
מכר חן דמיו קדושים ובהקדש נמי לא גזיל מיהו דלא ליה הגדול שבהן. קתי מיהא וכוילן ומכרו כו' דמושפין לכולן
אף על גב דלמך שור כסוראי וקשיא לרב נחמן: פירושא. ליה דקתני וכוילן ומכרו לערבי עולות: אשור של הקדש שנמערב
כסוריס. אכל אשור כסוראי ליכא לפסוקי גדול משמע: והא וכן קסני. דמשמע דין שניהם שזה: פירושא. הא דקתני וכן
אגדול דק"ו דינו שור דמיון הגדול להקדש אכל לגבי ספיקא ליכא כסוראי: ועפל. אחד מנינו מראשו ואומר זהו שנמכרתי לך (ו):
ואמאי

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עביד. דמישמרי ליה חד מנייהו: ומתיל לקדוסיס בגדול. דממה נפשך אי אצנינו חל ולא
אגדול הרי זה נסתאב וחילנו גדול ולי אגדול חל מעיקרא נמלא כינוי חולין מעיקרא: לא שנו. דמושפין אף לבינוני: טורא
כסוראי. שור ההשזו כסוראי: מראשו עלינו. מראשו לעלינו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממש קאמר
דגריעא דירמא משל בית אלמא בית כבתי לאו החשונה כבתי קאמר והוא הדין לתורא כסוראי: שור כסוראי הקדש. עולה:
גדול שבהן הקדש. עולה וכל האחרים ימכרו לערבי עולות שמא אכל חד איכא למימר זה עולה: דומיהן חולין. דקדש
אינו מופס דמיו אלא עגל מוס שאלא לחולין דנחפסין דמיו כקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין (ו) ולחורין קדשים
מכר חן דמיו קדושים ובהקדש נמי לא גזיל מיהו דלא ליה הגדול שבהן. קתי מיהא וכוילן ומכרו כו' דמושפין לכולן
אף על גב דלמך שור כסוראי וקשיא לרב נחמן: פירושא. ליה דקתני וכוילן ומכרו לערבי עולות: אשור של הקדש שנמערב
כסוריס. אכל אשור כסוראי ליכא לפסוקי גדול משמע: והא וכן קסני. דמשמע דין שניהם שזה: פירושא. הא דקתני וכן
אגדול דק"ו דינו שור דמיון הגדול להקדש אכל לגבי ספיקא ליכא כסוראי: ועפל. אחד מנינו מראשו ואומר זהו שנמכרתי לך (ו):
ואמאי

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עביד. דמישמרי ליה חד מנייהו: ומתיל לקדוסיס בגדול. דממה נפשך אי אצנינו חל ולא
אגדול הרי זה נסתאב וחילנו גדול ולי אגדול חל מעיקרא נמלא כינוי חולין מעיקרא: לא שנו. דמושפין אף לבינוני: טורא
כסוראי. שור ההשזו כסוראי: מראשו עלינו. מראשו לעלינו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממש קאמר
דגריעא דירמא משל בית אלמא בית כבתי לאו החשונה כבתי קאמר והוא הדין לתורא כסוראי: שור כסוראי הקדש. עולה:
גדול שבהן הקדש. עולה וכל האחרים ימכרו לערבי עולות שמא אכל חד איכא למימר זה עולה: דומיהן חולין. דקדש
אינו מופס דמיו אלא עגל מוס שאלא לחולין דנחפסין דמיו כקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין (ו) ולחורין קדשים
מכר חן דמיו קדושים ובהקדש נמי לא גזיל מיהו דלא ליה הגדול שבהן. קתי מיהא וכוילן ומכרו כו' דמושפין לכולן
אף על גב דלמך שור כסוראי וקשיא לרב נחמן: פירושא. ליה דקתני וכוילן ומכרו לערבי עולות: אשור של הקדש שנמערב
כסוריס. אכל אשור כסוראי ליכא לפסוקי גדול משמע: והא וכן קסני. דמשמע דין שניהם שזה: פירושא. הא דקתני וכן
אגדול דק"ו דינו שור דמיון הגדול להקדש אכל לגבי ספיקא ליכא כסוראי: ועפל. אחד מנינו מראשו ואומר זהו שנמכרתי לך (ו):
ואמאי

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עביד. דמישמרי ליה חד מנייהו: ומתיל לקדוסיס בגדול. דממה נפשך אי אצנינו חל ולא
אגדול הרי זה נסתאב וחילנו גדול ולי אגדול חל מעיקרא נמלא כינוי חולין מעיקרא: לא שנו. דמושפין אף לבינוני: טורא
כסוראי. שור ההשזו כסוראי: מראשו עלינו. מראשו לעלינו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממש קאמר
דגריעא דירמא משל בית אלמא בית כבתי לאו החשונה כבתי קאמר והוא הדין לתורא כסוראי: שור כסוראי הקדש. עולה:
גדול שבהן הקדש. עולה וכל האחרים ימכרו לערבי עולות שמא אכל חד איכא למימר זה עולה: דומיהן חולין. דקדש
אינו מופס דמיו אלא עגל מוס שאלא לחולין דנחפסין דמיו כקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין (ו) ולחורין קדשים
מכר חן דמיו קדושים ובהקדש נמי לא גזיל מיהו דלא ליה הגדול שבהן. קתי מיהא וכוילן ומכרו כו' דמושפין לכולן
אף על גב דלמך שור כסוראי וקשיא לרב נחמן: פירושא. ליה דקתני וכוילן ומכרו לערבי עולות: אשור של הקדש שנמערב
כסוריס. אכל אשור כסוראי ליכא לפסוקי גדול משמע: והא וכן קסני. דמשמע דין שניהם שזה: פירושא. הא דקתני וכן
אגדול דק"ו דינו שור דמיון הגדול להקדש אכל לגבי ספיקא ליכא כסוראי: ועפל. אחד מנינו מראשו ואומר זהו שנמכרתי לך (ו):
ואמאי

מכסי אלים אם נתערבו קאמר והכי מוקמינן בנמי דהתם אבל למתלה אין מעבידין מוקמינן ואלא יערב חליבם זה בזה: דיה
ור' אוסר אלמא אפי' רבכלי אחד כו' דיה ובטוריהו כו' איל הוא ובטוריהו כו' ר'ה חוקבך כו' ולא שתי עולות: דיה ורמלא כו'
שור זה ומי: באיד דאי מתיב כשתי עולות לא יצא: במשנה דיה פירשתי אחת מתן ואני יודע איהו: דיה אז רבי כו' משה
הקדש איני יודע על איזו מתן אמר לי הדין ומיהו תגדול וכו': דיה נמי חוששין כו' חילי הקדש א' אגדול הרי שתי אף אבינוני
דהו עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו: דיה היכי עביד דלישמרי ליה חד מנייהו: דיה תורא כסוראי: שור כסוראי הקדש סוד
ומיהו מראשו עליה שיהא לו עליותו ואמר לו: דיה תגדול כו' וכל האחרים ימכרו לערבי עולות דממא אבל חרא אבא ספיקא
דיה דומיהן כו' אבל ר'ה ונפל כו' נמי כו' נפל כו' נמלא וואסר זהו סמכתי לך:
ספיקא כשור כסוראי: דיה ונפל כו' נמלא וואסר זהו סמכתי לך:

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עביד. דמישמרי ליה חד מנייהו: ומתיל לקדוסיס בגדול. דממה נפשך אי אצנינו חל ולא
אגדול הרי זה נסתאב וחילנו גדול ולי אגדול חל מעיקרא נמלא כינוי חולין מעיקרא: לא שנו. דמושפין אף לבינוני: טורא
כסוראי. שור ההשזו כסוראי: מראשו עלינו. מראשו לעלינו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממש קאמר
דגריעא דירמא משל בית אלמא בית כבתי לאו החשונה כבתי קאמר והוא הדין לתורא כסוראי: שור כסוראי הקדש. עולה:
גדול שבהן הקדש. עולה וכל האחרים ימכרו לערבי עולות שמא אכל חד איכא למימר זה עולה: דומיהן חולין. דקדש
אינו מופס דמיו אלא עגל מוס שאלא לחולין דנחפסין דמיו כקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין (ו) ולחורין קדשים
מכר חן דמיו קדושים ובהקדש נמי לא גזיל מיהו דלא ליה הגדול שבהן. קתי מיהא וכוילן ומכרו כו' דמושפין לכולן
אף על גב דלמך שור כסוראי וקשיא לרב נחמן: פירושא. ליה דקתני וכוילן ומכרו לערבי עולות: אשור של הקדש שנמערב
כסוריס. אכל אשור כסוראי ליכא לפסוקי גדול משמע: והא וכן קסני. דמשמע דין שניהם שזה: פירושא. הא דקתני וכן
אגדול דק"ו דינו שור דמיון הגדול להקדש אכל לגבי ספיקא ליכא כסוראי: ועפל. אחד מנינו מראשו ואומר זהו שנמכרתי לך (ו):
ואמאי

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עביד. דמישמרי ליה חד מנייהו: ומתיל לקדוסיס בגדול. דממה נפשך אי אצנינו חל ולא
אגדול הרי זה נסתאב וחילנו גדול ולי אגדול חל מעיקרא נמלא כינוי חולין מעיקרא: לא שנו. דמושפין אף לבינוני: טורא
כסוראי. שור ההשזו כסוראי: מראשו עלינו. מראשו לעלינו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממש קאמר
דגריעא דירמא משל בית אלמא בית כבתי לאו החשונה כבתי קאמר והוא הדין לתורא כסוראי: שור כסוראי הקדש. עולה:
גדול שבהן הקדש. עולה וכל האחרים ימכרו לערבי עולות שמא אכל חד איכא למימר זה עולה: דומיהן חולין. דקדש
אינו מופס דמיו אלא עגל מוס שאלא לחולין דנחפסין דמיו כקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין (ו) ולחורין קדשים
מכר חן דמיו קדושים ובהקדש נמי לא גזיל מיהו דלא ליה הגדול שבהן. קתי מיהא וכוילן ומכרו כו' דמושפין לכולן
אף על גב דלמך שור כסוראי וקשיא לרב נחמן: פירושא. ליה דקתני וכוילן ומכרו לערבי עולות: אשור של הקדש שנמערב
כסוריס. אכל אשור כסוראי ליכא לפסוקי גדול משמע: והא וכן קסני. דמשמע דין שניהם שזה: פירושא. הא דקתני וכן
אגדול דק"ו דינו שור דמיון הגדול להקדש אכל לגבי ספיקא ליכא כסוראי: ועפל. אחד מנינו מראשו ואומר זהו שנמכרתי לך (ו):
ואמאי

אחד מככשי הקדש. למונח: כינוי שכן הקדש. פירשתי. אחי מהן ולא ידעתי אחי: או שאמר לי אבא. בשעת
מיתו אחד משהו הפדשמי להקדש: ואני יודע. לאחור מהן: הגדול שבהן הקדש. דמסתמא מוטב שכן הקדש לדמינו מבחר
נדריסם (ונדרס י: גמ' מושפין אף לבינוני. דכיון דלמך אחד מהן הקדש לא ידענא אף מנייהו חיל הקדש א' אגדול אז
אנינו דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן אתרווייהו חיל ומיהו לא קרב למונח אלא חד מנייהו אכל היכא דלמך פירשתי ליכא
לפסוקי דרזאי גדול פירש: היכי עבי